

Kosmogonia – to teoria wyjaśniająca powstanie wszechświata.

Biblijna kosmogonia, czyli opis stworzenia świata

Księga Rodzaju, która otwiera Stary Testament, nosi nazwę **Genesis** i jest wykładem **biblijnej kosmogonii**. Księga ta dotyczy rodowodu świata i człowieka, ukazuje Boga jako kreatora powołującego wszystko do istnienia. Oprócz poetyckiego opisu stwarzania zawarte w niej są również inne, istotne ze względów kulturowych opowieści: życie pierwszych ludzi – Adama i Ewy w Edenie, grzech pierworodny, którego skutkiem było wygnanie z raju, zbrodnia syna pierwszych ludzi – Kaina na bracie Abla, opis potopu i arki Noego, wzniesienie wieży Babel. Kolejne rozdziały opisują historie Abrahama i jego syna Izaaka, Jakuba oraz Józefa.

Tekst można znaleźć: Rdz 1; 2, 1-4, Biblia Tysiąclecia.

Podsumowanie:

W każdej religii można odnaleźć mit wyjaśniający powstanie świata i człowieka.

Wiara w jednego Boga jest nazywana monoteizmem, a wielobóstwo to politeizm.

Księga rodzaju inspirowała artystów różnych epok – dla przykładu dzieło malarskie.

Lucas Cranach (1472-1553), Adam i Ewa

Trudna mądrość Księgi Hioba

Należąca do Ksiąg Starego Testamentu Księga Hioba porusza kwestie bliskie człowiekowi, ponieważ pokazuje bohatera cierpiącego, doświadczającego takich przeżyć, jakie są wpisane w ludzkie życie. Tematem tej opowieści jest problem cierpienia niezawinionego, bowiem skazany na nie jest człowiek dobry, prawy, bogobojny i szlachetny – Hiob.

Księga składa się z 3 części: pisanego prozą prologu, poetyckiego dialogu, ujętego w sześć części oraz epilogu, napisanego prozą. Tekst powstał prawdopodobnie między V a III w. p.n.e.

Streszczenie

Hiob był człowiekiem sprawiedliwym, prawym i bogobożnym. Mieszkał w ziemi Us. Posiadał olbrzymi majątek. Miał 3 córki i 7 synów, którym także powodziło się bardzo dobrze.

Hiob niezmiennie kochał Boga i ufał Mu bezgranicznie. Był Jego wiernym uczniem. Szatan uważał jednak, że Hiob czci Boga w zamian za dobra doczesne, że tak naprawdę jest słaby i w sytuacji wielkiego cierpienia opuści Ojca. Bóg pewien miłości Hioba postanowił udowodnić Szatanowi, że ten nie ma racji. Hiob został pozbawiony majątku, również jego potomstwo umarło. Przyjął to jednak z pokorą, nie zgrzeszył słowami i nie złorzeczył Panu.

Szatan spotkał się ponownie z Bogiem i twierdził, że Hiob na pewno się Go wyrzeknie, gdy dotkną go straszliwe cierpienia trapiące nie umysł, lecz ciało. Hiob został obsypany złośliwym trądem. Cierpiał, ale cały czas ufał, że działania Boga mają określony cel. Wszyscy zarzucali Hiobowi jego wiarę, złorzeczyli mu, gardzili nim. Radzili, aby odszedł od Boga. Rodzina – żona, dzieci – opuściła go. Odwróciła się od niego w tak ciężkim momencie jego życia, pozostawiła go samego. Również przyjaciele i znajomi stronili od niego. Hiob budził w nich odrazę. Pomimo tego, że zawiódł się na najbliższych, znosił swe cierpienia z pokorą, wewnętrznym spokojem. Pojawił się również moment, w którym Hiob przeklina dzień swych narodzin, a wraz z tym nadchodzi rezygnacja, uczucie klęski, rozpacz, poczucie niesprawiedliwości. Hiob jest jednak silny, wierny i ufny, nigdy nie obraża Boga. Walczy o swoje ideały, jest im lojalny.

W końcu Bóg wynagrodził Hiobowi jego męki i przywrócił do zdrowia. Podwoił również jego majątek. Skarał przyjaciół i znajomych Hioba, lecz przez wzgląd na swego sługę nie dotknął ich swym gniewem. Pan pobłogosławił doświadczonemu tak ciężką próbą mężowi. Hiob żył jeszcze 140 lat i widział 4 pokolenia.

Archetyp – postać Hioba

Postać ta symbolizuje doświadczenie cierpienia wpisanego w ludzkie życie. Tragizm losu bohatera wynika z jego przekonania o nieomyślności i sprawiedliwości wyroków boskich, a jednocześnie o własnej niewinności. Hiob nie rozumie, dlaczego cierpi. Tak jak każdy człowiek odczuwający ból, zadaje pytanie o jego przyczynę i to pytanie pozostaje bez odpowiedzi. Uniwersalność postaci Hioba pozwala nazwać go archetypem.

Podsumowanie

Księga Hioba należy do ksiąg mądrościach (dydaktycznych).

Dotyczy rozważań o sensie cierpienia i sprawiedliwości Boga.

Bogobożny Hiob zostaje poddany próbie – traci dzieci, majątek i zdrowie, aby Bóg mógł udowodnić szatanowi, że mimo tylu cierpień Hiob pozostanie wierny Bogu.

Hiob przeprosza Boga za zuchwałość swych sądów, przyjmuje wyjaśnienia Boga, a Bóg przywraca go do poprzedniego stanu.

Biblizm hiobowa wieść – niespodziewana, straszna, bolesna wiadomość.